

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Urto/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 4020200582
Dátum vydania rozhodnutia: 21.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4020200582.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 21. júla 2021 v Bratislave v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného D. K. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1Ntc/30/2020, z 27. apríla 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. K. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom, sp. zn. 1Ntc/30/2020, z 27. apríla 2021 (v znení opravného uznesenia z 25. mája 2021) rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznal rozsudok Krajského súdu Mönchengladbach, sp. zn. 21 Kls-700 Js 1354/19-28, z 5. septembra 2019, ktorým bol občan Slovenskej republiky D. K., nar. XX. L. XXXX v E. Y., Slovenská republika, trvale bytom D., Q. I. XXXX/X, okres D., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizvollzugsanstalt Geldern, Möhlendyck 50, 47608 Geldern, Spolková republika Nemecko uznaný za vinného zo spáchania trestného činu obchodovania s omamnými látkami v nemalom množstve podľa § 30a, odsek 2, číslo 2 nemeckého Zákona o omamných látkach, ktorého sa dopustil na tam uvedenom skutkovom základe a ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov s tým, že tento trest vykoná na území Slovenskej republiky.

Krajský súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona tak, že odsúdený bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený (č. l. 92 a nasl. spisu), a to argumentujúc v podstate nasledovne:

„V tunajšej spoločnosti som plne integrovaný, nemecký jazyk ovládam na pokročilej úrovni. Toho času pracujem vo väzenskej tlačiarne ako pomocník. V septembri 2021 sa začína 21 - mesačný kurz Tlačiar

ukončený výučným listom, do ktorého som zapísaný. Keďže na Slovensku takéto možnosti nie sú, mám za to, že moje preloženie do slovenskej väznice by malo negatívny vplyv na moju resocializáciu a vedenie riadneho života v budúcnosti. Z týchto dôvodov žiadam o zrušenie dotyčného rozsudku a vykonanie trestu na území Nemecka".

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odsúdený podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Najvyšší súd konštatuje, že krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „zákon“). Krajský súd svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil (súč k „dodatočnému“ odôvodneniu odvolaním napadnutého rozsudku došlo až prostredníctvom vydania opravného uznesenia - viď č. 1. 95 a nasl. spisu). Najvyšší súd uvádza, že so závermi prijatými krajským súdom sa plne stotožňuje.

Je nesporné, že v konaní pred krajským súdom bola splnená primárna zákonná podmienka rozhodnutia vecne i miestne príslušného súdu, ktorým je v zmysle § 12 ods. 1 zákona Krajský súd v Nitre. Odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky (D.). Uvedené nachádza svoj právne - kvalifikačný odraz v tom, že súhlas odsúdenej osoby na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky sa v takom prípade s poukazom na čl. 6 bod 2 písm. a), písm. b) Rámcového rozhodnutia nevyžaduje. Inými slovami povedané, argumentácia odsúdeného, ktorá je v samej podstate skoncentrovaná výlučne na nesúhlas s výkonom uznaného trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, je preto nedôvodná, nakoľko je explicitne negovaná práve vyššie zmieňovanými ustanoveniami, ktoré sa použijú v prípade pozitívneho konštatovania o preukázanom trvalom pobyte na území Slovenskej republiky vo vzťahu k osobe odsúdenej „cudzím“ rozhodnutím orgánu štátu pôvodu.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre v písomnom vyjadrení doručenom krajskému súdu vyslovil súhlas s tým, aby krajský súd rozhodol tak, že vydá rozsudok, ktorým rozhodne o uznaní a vykonaní rozsudku Krajského súdu Mönchengladbach.

Najvyšší súd poukazuje na správnosť záveru krajského súdu, ktorý pri posúdení obojstrannej trestnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona dospel k právne súladnému záveru, keď konanie obvineného právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Záver krajského súdu, že ide o skutok, ktorý je trestný i podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považuje najvyšší súd za vecne správny a zodpovedajúci zákonu.

Krajský súd postupoval takisto správne, keď pri uznaní predmetného rozhodnutia rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona a akceptoval výrok o vine a uznal aj výrok o treste odňatia slobody tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Uvedené platí aj pre záver krajského súdu, ktorý odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený preukázateľne nebol v posledných desiatich rokoch

pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno poznamenať, že boli najvyšším súdom vyhodnotené ako nedôvodné, čo napokon vyplýva z predchádzajúceho textu tohto uznesenia a v ňom obsiahnutých právnych úvah.

Najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, pričom zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona. Treba konštatovať, že podľa § 16 ods. 1 písm. a) až m), ods. 2 zákona je možné dospieť k explicitne vyjadreným dôvodom odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia; v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zákona). Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že krajský súd v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk. Treba zopakovať, že len púhy nesúhlas odsúdeného s výkonom trestu na území Slovenskej republiky nie je z právneho hľadiska relevantnou skutočnosťou pre odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

Najvyšší súd považuje za potrebné zvýrazniť obsah ustanovenia § 18 ods. 1, ods. 2 zákona, podľa ktorého súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia je oprávnený prijať všetky nasledujúce rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody; po odovzdaní odsúdeného na územie Slovenskej republiky súd rozhodne o započítaní väzby podľa § 14 ako aj väzby už započítanej a trestu už vykonaného v inom členskom štáte, na ktorý sa vzťahuje rozhodnutie a tiež doby prevozu do dĺžky trestu, ktorý má byť vykonaný.

Najvyšší súd dodáva, že odsúdenému môže byť nepochybne poskytnutý dostatočný priestor pre jeho resocializáciu a „znovuzaradenie sa“ do spoločnosti po vykonaní zákonom predpokladanej dĺžky trestu (čo sa týka jeho prípadnej žiadosti o podmienené prepustenie), resp. po jeho úplnom vykonaní v zmysle obdobných resocializačných, resp. edukačných a iných obdobných programov poskytovaných v ústavoch na výkon trestu v rámci Slovenskej republiky, a to minimálne v ním subjektívne požadovanej miere.

Riadiac sa vyššie citovanými právnymi úvahami rozhodol najvyšší súd o odvolaní odsúdeného tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.